

ಗಿರಿಜಾ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಫೇಲಾದ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿಗೇರು ಅದೇ ಕ್ಷಾಸಿನಲ್ಲಿ ಒದ್ದಿದಾರೆ. ಗಿರಿಜೆನೂ ಬರಬಹುದಿತ್ತು' ಎಂದ್ದುಕ್ಕೆ ಅಯಿ, 'ಬಾಬುವಿನ ಹಂಡಿ. ಗಿರಿಜೆ ಪಾಸಾದ್ದು ಆಗ್ರಹಿ ಕ್ಷಾಸಿನಲ್ಲಿನೂ ಏನೋ ಅವೀಗ ನೆಂಟಿಸುಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಕ್ಷಾಸಾನಂತೆ' ಎಂದಿದ್ದಳು. ಗಿರಿಜೆಯಂತೆ ತಾನೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಏನೋ ದೊಡ್ಡವಳಾದಂತೆ, ತೋಟದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಆಯಿಯ ಹತ್ತು, 'ಅಯಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ನಾನೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಲಾ' ಪ್ರಶ್ನಿಯಾಗೋ ಮೊದಲೇ ಅಯಿ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ, 'ಸಿಂಗೇ ಆ ಗಿರಿಜೆಯ ಭೂತ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಶಾಲೆಗೆ ನಿಡಿ. ನಮ್ಮ ಹಾಗೇ ಆಗೋದು ಬೇಡ ಅಂತ ನಿನ್ನ ದಾದಾನತ್ತ ಜಗತ್ ಅಡಿ ಪೇಟೆ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲ್ಪತ್ತೆ...' ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪು ಮಾಡಿದಾಗ ಇಂದು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ದಳು.

ಇಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗೋದು, ಆಗೋಮೈ ಈಗೋಮೈ ಗಿರಿಜೆ ಸಿಗೋದು ನಡೆದರೂ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮಾತು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದುವೂ ತಾನು ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಗೇ ಬಂದಾಗ ಗಂಭೀರವಾಗಿದ್ದಳು. ಗಿರಿಜೆಯ ನೆನಪಾದರೂ ಹೋಗಲ್ತು ಹೋಗಲ್ತು ಗಿರಿಜೆ, ಇಂದುವಿನ ಮನದಲ್ಲಿ ಮಸುಕಾಗತೊಡಿದಳು.

ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿ ಮುಗಿಸಿ ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದಾಗ ಗಿರಿಜೆ ಇಂದುವಿನ ಮನದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದಳು. ಹೋಸ ಸ್ವೇಚ್ಛಿತಯೆಯು, ಮನದಲ್ಲಿ ಕಟಗ್ಗಳ ಮೂಡಿಸುವ ಹುಡುಗರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ನೋಟ, ರಾಶಿ ಪಾರ ಎಲ್ಲವೂ ಇಂದುವಿನ ಮನಪಟಲದಿಂದ ಗಿರಿಜೆಯನ್ನು ಮಂತಾಗಿತ್ತು. ಕಾಲೇಜಿನಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಳು. 'ಅಯ್ಯಾ, ಇಂದಮಾತ್ರ ಎಷ್ಟು ಚಿಂದ ಆಗಿರಿ' ಎಂದು ಮುಲ್ಲಗೆ, 'ನೆನಿಂದ್ಯ ನಾವು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳು' ಎಂದು ಬೆಳದಿಗಳಂತೆ ನಷ್ಟಿದ್ದಳು. ಇಂದುವಿಗೆ ಮುಜುಗರವಾಗಿ ಹ್ಯಾ.. ಹ್ಯಾ.. ಎಂದು ಮುಂದಡಿ ಇಟ್ಟಾಗ ಗಿರಿಜೆಯ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನಿರಾಸೆ. ಸಾರವಿಸಿಕೊಂಡ ಅವಳು, 'ಸರೀ ಹೋಗ್ನಿಷಿ ಇಂದಮ್ಮು' ಎಂದಾಗ ಇಂದಮತ್ತಿಗೆ ಮಾರೇ ಇಲ್ಲದಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ನಡೆದರೂ, 'ಭೇಂ ಗಿರಿಜೆ ಹತ್ತ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂತು' ಎಂದನಿಸಿತ್ತು. ದಾರಿಯಡ್ಡಕ್ಕೂ, 'ಯಾಕೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಗಿರಿಜೆಯ ಬಳಿ ಮಾತಾಡಲು ಅಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಏನದು ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯೋದು! ಬಾಬುವಿನ ಮಗಳಿಂದೇ! ಅಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಒದ್ದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದೇ?' ಯೋಚನೆ ಇಂದುವಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು.

ಮರುದಿನ ಅಯಿ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ತಲೆ ಬಾಚುತ್ತಿದ್ದಾಗ, 'ಹಾಂ ಅಯಿ, ನಿನ್ನ ಗಿರಿಜಾ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು. ಈಗ ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ನಿರಿದಾಳೆ ಅವಳು' ಎಂದು ಇಂದು ಮಾತು ಮುಗಿಸೋ ಮೊದಲೇ ಅಳ್ಳೆ ಇಂದು ಕಮಲಿ, 'ಅವು ಬಿಡಿ. ಭಾರಿ ಮರ್ಚಿಯಲ್ಲಿದಾಳೆ. ವಿಶು ಭಸ್ತು ತಂಬಾ ತೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡ್ಯುತ್ತಿದಾರೆ' ಎಂದು ಕುಹಕವಾಗಿ ನಕ್ಕಾಗ, 'ವಿಯಾ ಕಮಲಿ, ಸುಮ್ಮೆ ನೀನು ಅವಳ ಮುಂದೆ ವಿನೇನೋ ಪುರಾಣ ವತ್ತಬೇಡ. ಕೆಲಸ ನೋಡು ಹೋಗು' ಎಂದು ಅಯಿ ಗದರಿಸಿ ಆಂತೆ ಕೆಲಿಸಿದ್ದಳು. 'ಅದೇನು ಅಯಿ ಕಮಲಿ ಅಂದಿದ್ದು' ಕೇಳಿದ್ದುಕ್ಕೆ, 'ವಿನೂ ಇಲ್ಲ, ಅವಳಿಗೆ ತಲೆ ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಧ್ಯ ಮಾತಾಡುಳ್ಳ ಅವ್ಯೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಧ್ಯ ಹೋಗಿದ್ದಳು.

ಪಿಯುಸಿ ಪರಿಸ್ಥೇಗೆಂದು ಇಂದು ಓದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳು. ಹೋರಗೆ ಕಮಲಿಯ ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಸಾರದ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಮಲಿಯ ಗಂಟಲು ಜೀಲರೇ. ಬಾಯಿ ಅಡಿದ್ವೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಅಯಿಗೆ ಅವಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಗಿಲು ಅಂಡು ಮಾಡಿ ಓದಲು ಕೂರೋಣ ಎಂದು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಇಂದು ಬಂದಾಗ ಅಯಿಯ ಬಳಿ ಕಮಲಿ